

Ghjacumu Thiers

Plahte

S ovim svježim plahtama
vješte ruke naših
prabaka,
koje su pomalo i vještice,
i uvijek previše tmurne,
čak i kada ne nariču,
rukuju na načine
koji nam više nisu znani.

U vjetrovima režemo
postelju od bijele
paprati
očekujući da se,
čim padne noć,
javi starica ūto uroke skida
sa stotinama priča
koje raspreda
sve dok drijema
san naših nastojanja
pristiglih tko zna otkud.

U kuhinji

Kuhinja je daleko u prošlosti
i glasovi u njoj odjekuju
na jeziku znakova.
ženina ruka skuplja
rasute misli
i noktom ih jednu po jednu zarezuje.
Sloj uzdaha poput mrvica
kruha izrezana
na plastičnome stolnjaku
koji se pomalo lijepi
i ne pušta vas
čak ni nakon pozdrava.
U to vrijeme djeca su u školi
i može se plakati, da,
čak i na sav glas.

Punih usta

Ne mogu izustiti ni riječ

usta puna

glicinije

za žvakanje.

Duž stabljike

ruka je kliznula lako,

brzom kretnjom koja otkida

godine, rukovet cvijeća

za žvakanje

trenutaka kao da smo djeca.

Postelja od prešanih

ljubičica, stara vjedra čekaju:

veliki petak je uglavljen i skače preko Pignua

Tijesto buja u ustima,

- prsnut će zvona -

u nedjelju u deset

srušit ćemo se

u valove ulica.

Pucketanje uvreda

koje se ne smiju izgovarati

buja u ustima

a teško nam pada

ogovarati.

Kirka ima ispucanu kožu

pod pazuhom,

na vrh bokova.

- Malo pljuvačke i zalijepit ću te.

Ulica žvače

zgrčena jadanja

žena

- žene ne plaču: trpe i točka -

i brige

muškaraca

savijenih pod teretom rada

- muškarci nemaju briga: uživaju, puni veselja;

povremeno piju, kada se ljute

tada, žvaču li žvaču

slador glicinije

usta puna

stvari koje ne treba reći.

U smočnici

Tvoja su vrata odškrinuta
a tikva mrmlja
riječi tako glatke
u naborima sjene
osmijeh je vlažan
a zaustavljen sat visi
dvije kapljice vode
podne podiže
maramicu s ruku
briše sve strahove
širiš se u osmijeh
koji mi uzima dah
u smočnici
se nalaze
sve naše priče
ogrlice od crvenih
rajčica bit će da je grijeh
u tako slatkoj sjeni
pričekaj vrati se čim
nar prsne
u tisuću bisera
orijentalnih priča
izvan smočnice.

Kuće

Kuća otvorena, širom
u nju ulazi sunce i razlijeva svoj sjaj
raširenih ruku uzima nam
osmijehe i ispire ih
u jezerima vlažnih očiju
Kuće duge kuće tihe
Po njima kreću se sjenovita vretena
i gasne val iznurenih života
gorčina zbog neostvarena užitka
posve neostvarena
užitka

Podne u ravnoteži
Užitak...
ograde su svježe
za lica koja se naslanjaju
iznad prorijeđenih platana
iza prozorskih križeva
podneva su u ravnoteži.

Kuće prečesto videne i poljupci prečesto dijeljeni
te čiste pločice blistave poput usnica
bez ljubavi pod uvelim vjeđama
kuće zatvorene poput zavjesa.

Kuće kavezi u daljini probadaju srce.

S francuskoga prevela Vanda Mikšić